

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög ccentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Délyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitlteri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A választási törvények.

Budapest, jan. 26.

Apponyi javaslatának a beadásá-
val, élénk diskursus tárgyává tétetett
a választások tisztaságáról szóló téma.

Magáról a választói törvény re-
vizójáról alig tétetnek említések, úgy a
parlamentben, mint a sajtóban.

És ez nagyon is természetes!...
A választási törvény revízióját nehéz
rövid idő alatt átalakítani.

Mi jöjjön helyébe? — Az általá-
nos választói jog-e, melyet Francia-
ország, Svájc, Görögország, Dánia, Spa-
nyolország, a német birodalom és jog-
államai közül Württemberg, Baden és
Hessen adoptált? vagy az értelmiségi
cenzus, az 1882. évi olasz választási
törvény nagyszerű alapföndolata? Avagy
az általános, de egyenlőtlen szavazati
jog, melynek Stuart Millés Lawelege
voltak elméleti előharcosai és melyet
Belgium valósított meg legutóbbi re-
formjával? Vagy tán az önállóság czen-
zusa, mely nem egy a vagyoni cenzus-
sal, az angol választói jog alapföndola-
ta?

E kérdések közül csak egyre le-
het határozottan felelni: az általános
választói jogot ma behozni nem taná-
csos, mert belőle csak a nemzetiségek
meriténének hasznát. Olyan embernek,
a ki nem tud elolvasni egy hozzá in-
tézett plakátot, szavazó-lapot, szavazati
jogot adni nem szabad. Komolyan tit-
kos szavazást sem lehet ilyen elemek-
kel csinálni. A mi viszonyaink közt az
értelmiségi cenzus és az önállóság
cenzusának kombinálása a legajánla-
tosabb, mert az írástudó magyarok
száma ötször akkora, mint az oláhoké.
De mindenesetre szükséges a választási
reformot megelőzően az összes idevágó
adatok összegyűjtése és a reform ha-
tásainak kiszámítása.

Mindebből látható, hogy Apponyi
méltn nem terjeszkedhetett ki javas-
latában az egész választási törvény re-
vizíójának követelésébe. Ily törvény meg-
alkotására hosszú idő kell. A főmomen-
tum itt az volt, hogy a választások
tisztasága biztosítsék. Ez ha a kor-
mány s pártjában van jó akarat, meg-
oldható a kuriai bíráskodás törvény-
javaslat benyújtásakor.

Apponyi javaslatával tehát szó sincs
róla, hogy a helyzet valamit fog javulni
a képviselő választások terén. Vérmes
reményekkel azonban ne legyünk eltelve,
mivel a törvényt is lehet kijátszani, ha

a közszellem olyan. Nálunk pedig saj-
nos a kormányzati rendszer nagy rom-
bolást vitt véghez a közszellemben. E
mellett a rendszer mellett lehetetlenné
vált a nemzeti akaratuak szabad nyil-
vánulása, lehetetlenné vált nem pusztán
azért, mert az 1874-iki választási tör-
vény hiányos, hanem azért, mert a vá-
lasztási visszaéléseket szabadosá tette
a kormányzati rendszer, mely husz esz-
tendő lefolyása alatt mindig arra ok-
tatta a magyar közvéleményt, hogy a
választási törvény tiszteletben tartása
teljesen felesleges dolog.

Nem a törvény fogatékosságában
rejtett és rejlik a választási visszaélés-
sek oka, hanem abban, hogy a kormány-
párt leggyalázatosabb visszaéléseit és
törvénysértéseit se torolták meg soha
a törvényben foglalt büntető intézke-
dések alkalmazásával. A legeklatánsabb
és a legkétségtelegtebb beigazolt vá-
lasztási visszaélések maradtak büntet-
lentül, mert soha a törvény szigorát
azokra nem alkalmazták, ha elköve-
tők kormánypárti érdeket szolgáltak.

A jelen választási törvény pél-
dánul, a vesztegetés és ígérkedést 1000
forint pénzbírsággal és félévi börtön-
nel sújtja, — az etetésre íttására szin-
tén 1000 forint pénzbírság és szintén
félévi börtön van kiszabva. Ugyan tud
e valaki esetet, hogy ily büntetés va-
lakire méretett volna? Az ily panasz-
szok eltussoltattak. Pedig tétetett elég-
szer, az eredmény nem kísérté az ily
törékvéseket. Az erőszak és fenyege-
tésre 500 frt bírságot és három havi
börtönt szab a törvény. Adunk-e még
eseteket, hogy a választási elnök, főis-
pán stb. urak nemcsak dutyiba, de
akár — pénzbüntetésre is ítéltettek
volna?

A nemzet közvéleménye méltán
telt meg ádáz keserűséggel, látva a
folytonos törvénytípást, s a közszel-
lembe az oltotta bele a gyilkos mér-
get, hogy az uralkodó kormányzati
rendszer tanította ki a törvénszegés
minden gyalázatoságára s ez a rend-
szer oltotta bele azt a fölfogást, hogy
egyedül csak a hatalomnak való szol-
gai meghunyászkodás, csak a hatalom
érdekeiért való szolgál buzgolkodás
révén lehet boldogulni és a hatalom
érdekében szabados dolog a törvény-
telenség, sőt népszerű dolog maga a
büntetés is.

Ily megdolgozott közszellemmel,
ily önkényes kormányzattal, a válas-
ztások tisztasága az Apponyi javaslatá-

nak sem lesznek biztosítva. Epp ezért,
ha mégis valami eredményt akarunk
elérni, Apponyi javaslatához fel kell
utólag venni a titkos szavazás
behozatalát. E rendszerrel is lesz-
nek törvénytelenések, de még sem ak-
kora mérvben mint jelenben. Ha a tit-
kos szavazást Apponyi utólag nem
fogja kérni, akkor tulajdonképp nem tett
semmit. Papiron maradó munkát fog
végezni, minek a közéletben semmi
haszna nem lesz.

Nem törvényekre van nekünk első
sorban szükségünk, hanem becsületes
kormányzatra, minek hatása csakhamar
nyilvánulni fog a — közéletben is. Az
emberek többé nem fogják erénynek
tartani, a választói visszaélések elkö-
vetését, mihelyt látják, hogy az ily
tettük a kormánytól előmenetelt szá-
mukra nem fog teremni.

De mert az Isten sem egy nap
teremté a világot, addig is míg a szel-
lemekben való e fordulás bekövetkezik,
el kell fogadnunk Apponyi javaslatát
— a titkos szavazással való követelés-
sel. Ezzel mégis ellensúlyozva lesznek
a hallatlan visszaélések.

Az Országházról.

Budapest, jan. 25.

A mai napra a t. háznak bőven kijut-
ott a szenzációiból. Már jóval tíz óra előtt
megnépedek a ház folyosó. Kisebb-na-
gyobb csoportok képződtek, kik nem minden
izgatottság nélkül tárgyalták a boldva-völgyi
viczinálást, mely közéletünk testén rágódik,
métélyt, bűzt terjesztve s megmérgezve min-
dent, de mindent.

Egész zsufolásig megtelt a karzat is.
Előkelő, díszes közönség szorongott minden-
felé. Valóban nehéz volna meghatározni, —
bocsánat a frivolitásért — hogy mi vonzotta
inkább a házba a közönséget, Apponyi gróf
megokoló beszédje-e, melyel bekeféltételeit
indokolja, vagy az az „első osztály” teme-
tés, melyet ma a közvélemény hatalmas nyo-
mása alatt a szabadelvű párt egyesülve az
ellenzékkel rendezett Miklós Gyula, Borsod-
vármegye volt főispánja részére.

Az elnök megnyitó szavait már tömött
padsorok hallgatták végig s alighogy az el-
nök megtette előterjesztését, Apponyi Albert
gróf állott föl szólásra. A nemzeti párt ve-
zére mély csöndben, a ház élénk figyelmé
mellett kezdte el beszédét.

Nagy objektivitással ismertette béke-
ajánlatának rövid geneziséát attól az időtől,
hogy a késhegyre menő politikai küzdelmek,

szinte a gyűlölségig felcsigázott szenvedé-
lyesség szomorú látványa megiratta vele ka-
rácsnyi ezikkét.

A kormányelnök már első felszólalása
alkalmával oly álláspontra helyezkedett aján-
latával szemben, mely veszélyeztette az egész
akezio sikerét. De ők azért rögtön nem
mondtak le a reményről. Keresték a garan-
ciákat továbbra is és azt hiszik, hogy a mi-
niszterelnökben meg van a jóakarát, meg is
találták.

Kíváncják, hogy az indítvány azonnal a
a bizottsághoz utasítsassék s a miniszterel-
nök tegyen pozitív ígéretet, hogy rajta lesz
legjobb tehetsége szerint, hogy a kuriai bí-
ráskodásról szóló törvényjavaslat még ez ülés-
szakban törvényé váljék.

Bánffy Dezső báró Apponyi minimális
követeléseivel szemben ismét elmondta mult-
kori jól betanult beszédét s ekkor megtörtént
a nap első szenzációja: az oly nagy port
felvert békétárgyalások a kormány makacs-
sága miatt — amint mi előre megjósoltuk
— teljes fiaskot vallottak.

Kisült, hogy a kormánytól nincs meg
se a jóakarát, se az őszinteség, pusztán tak-
tikázás az egész komédia.

Kifejezést adott ennek maga Apponyi
Albert gróf is nyíltan, egész leplezetlenül,
midőn kijelentette, hogy a miniszterelnök vá-
laszával a maga részéről a legkevésbé
sincsen megelégedve s pártja elhatározásától
teszi függővé a további lépéseket.

A meghiusult Istenbéké mindjárt jelek-
ben is mutatkozott. Ugron Gábor, Polónyi
Géza és Pulszky Agost fejszolásai alatt
olyan vihar tört ki, olyan seáknak játszódtak
le, melyek a véderő vita legzajosabb napjaira
emlékeztettek. Az elnök tehetetlenül állott
a háborgó szenvedélyekkel szemben s a tanács-
kozás néha percekig fennakadt.

A vihart különben maga az elnök idézte
fel azzal, hogy a házszabályok téves magya-
rázása folytán megakartá vonni a szót Ugron-
tól, a ki különben csak pár kijelentésre szorit-
kozott. Később az elnök kikorigálta ugyan
botlását, de már késő volt, a felidézett orkán-
nal nem bírt.

A szenvedélyesség hullámai még akkor
sem ültek el, midőn elhangzottak Ugron ha-
talmos végszavai a jobboldal felé:

— Ha Istenbékét akarunk, térjenek
előbb Istenhez! Apponyi gróf indítványát a
ház egyhangulag a bizottsághoz utasítja.

A belügyi tárc a költségvetésének tár-
gyalását folytatta ezután a ház.

S ekkor történt a nap második szen-
zációja.

Csáky Albin állott fel szólásra s nem-
csak a baloldal, de a szabadelvű párt lelkes
és zajos ovációi között hat. javaslatot nyuj-

tott be, hogy se főispánok, se köztisztviselők
se képviselők ne lehessenek vicinális vasutak
engedményesei.

Mindjárt jött a harmadik szenzá-
ció is.

Csáky Albin gróf hat. javaslatát nem-
csak a belügyminiszter, de a kereskedelmi
is a „legnagyobb örömmel” fogadják.

Az ellenzék pedig, melynek még élénk
emlékezetben volt a Holló Lajos hasonló
tárgy hat. javaslatának csak nemrégiben
történt határozott visszautasítása Bánffy mi-
niszterelnök s a kormánypárt részéről, fel-
hangzott a pajkos dal:

O jerum, jerum! Quae mutatio rerum!

A mi már ezután történt, az nagyon
szomorú dolog.

Temetésre szólaltak meg a harangok.

Perczel Dezső belügyminiszter állott
fel szólásra s kijelentette, hogy Miklós Gyu-
la Borsodmegye főispánja állásáról lemond-
ott.

Perczel belügyminiszternek nem volt
egy szava sem, hogy esparentálja egyik buzgó
harcosát, hanem fel akarta olvasni magát a
lemondó levelet s annak indoklását.

De a ház nem akarta meghallgatni s
jogos felháborodásában kényszerítette a be-
lügyminisztert, hogy álljon el szándékától. A
belügyminiszter engedett s a következő pi-
lanatokban megdöbbantak a göröngyök a ko-
porsó fedelén.

Abban a lemondó levélben egyébként az
volt írva, hogy igaz ugyan, hogy a közjegy-
zői okiratot alá írta, de nem tudta, hogy
mit ír alá.

Az ülés hátralevő részét a kérvények
tárgyalása töltötte ki.

A megébredt lelkiismeret.

Valahára a kormány is rájött, hogy
véget kell szakítani mind ama piszkos üzlet-
meknek, a melyekre újabb időben néhány
különös kegyeltük adta magát.

A mint a „M—g” írja az Ugron Gá-
bor pénteki indítványára, mely a főispánokat
vicinális-vasuti üzleteikben megkorlátozni ki-
vánta, rálicizált a szabadelvű párt.

Tegnap értekezletén ugyanis elhatározta,
hogy a korrupció meg nagyobb ellenségé-
nek tanúsítja magát s a hivatali és közéleti
állásának üzleti célokkra való felhasználása
ellen még kiterjedtebb módon gondoskodik.

Ennek köszönhetjük Csáky Albin gróf
mai határozati javaslatát, mely a kormányt
utasítja, hogy közhivatalnokoknak és ország-
gyűlési képviselőknek vicinális vasuti enge-
délyeket ne adjon.

Ime, milyen erkölcsösök lesznek egy-
szerre ugyanazok az urak, a kik még két
hónappal ezelőtt Holló Lajosnak tartalmi-
lag teljesen egyező indítványát cinikus egy-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1896. Január 27

Küzdelmek.

— K. CAMERONTÓL. —

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica.

III.

(Folytatás.)

(6)

Guy egy pillanatig határozatlanul állott
aztán sarkon fordult és kiment a szobából.
Elment Guy? kérde Rozamond kevés
idő múlva fejét az ajtón bedugva. Ez pom-
pés! Alma, gyere menjünk le a tóhoz. Hozz
egy könyvet magaddal és én a vázlatomat
fogom bevégezni, jól és csendesen fogjuk az
időt tölteni. Mama és Conn nagyon elfoglal-
nak hébe hóba Guy is beszélgethet veled,
de én sohasem látalak. Rivers az apám mel-
lett fog maradni, Mennyei gyűlölmén azt az
asszonyt! tévé utánna lassu és keserű han-
gon, a mint a házat elhagyták. Hát te vagy
vele?

— Én sem szeretem — üsmerte be
Alma kissé vontatva, mert soha sem volt ké-
pes megérteni, hogy miért érez oly határo-
zott ellenszenvet azon csendes fehér arcú asz-
szony iránt, kinek állását a háznál nagyon
bajos lett volna meghatározni. De én nem
gondolom, hogy valakit gyűlölnék.

— Várj addig, míg valakit nagyon sze-
rets és akkor talán megtanulsz ugyan olyan
arányban gyűlölni. Én csak két embert gyű-
lölök — az atyámat és Riverst — és ők
mind a ketten oly annyira gyűlöletesek, hogy
engem senki sem hibáztathat érte.

Alma nem válaszolt. Ő a cousinja ke-
sért kitérősei után mindig hallgatott. Az fáj

neki azon tény dacára, hogy megkezdte
azokat szokni.

A két leány a folyó mentén haladt le
a tóhoz, s közel a víz partjához egy zöld
halom oldalán kényelmesen helyezkedtek el.

A Rozamond kívánsága teljesült —
csendes reggelük volt. Alma nem sokára
belemerült a könyvébe, miután előbb ered-
ménytelenül próbálta a társalgást fenntartani,
és Rozamond a vázlatán dolgozott olyan fá-
radt és elégtelen kifejezéssel az arcán, a
mi Alma előtt egy folytonos talány volt.

A hosszú csendet végre Rozamond törte
meg, felállott és a rajz eszközeit össze kezdte
szedni.

— A posta nem sokára megérkezik
— mondá. Menjünk és lássuk, hogy kaptunk
e leveleket.

A posta egy nyitott „masina” volt, me-
lyet két fő huzott és turistákkal volt tele.
Azok kíváncsian bámultak a két szép leány-
ra, kik a poros utczen állottak míg a ko-
csis leszállott, és a leveleket Rozamondnak
átadta, a hogy minden nap szokta volt tenni.
Rozamond soha sem mulasztotta el a posta
elibe menni, ámbár ő maga soha sem kapott
levelet.

— Én soha sem írok leveleket, magya-
rázta egyszer Almának, tehát nem várhatok
választ. A te hozzád küldött levél volt az
első, melyet ez évben írtam.

Együtt mentek vissza a házhoz; menet
közben Rozamond a borítékokat vizsgálta.
— Itt van egy a te kedves testvéred-
től, — mondá — és hála az égnek C. utól
nem jött levél! — Rozamond rendesen C.
urnak nevezte az atyját midőn róla beszélt.
Két levél jött a cselédeknek és négy Guynak.
Most nem vizik az ő leveleit Drumsheában;
azt hiszem azért, mert szinte mindig itt van.

Az egyik egy ladytól jött — mondá
mosolyogva.

Vajjon ki lehet! Számomra kérem tőle.

— Nem bánod? — kérde Alma.

— Egy cseppet sem! Ha törődöm vele
akkor bannám, de nem törődöm. Oh, itt van
egy levél C. utól a Rivers számára. Bizo-
nyosan a hétre szóló utasításokat és a kém-
kedésért járó díjat tartalmazza — tévé
utánna mely megvetéssel.

Midőn a szobába léptek, Charringtonné
ideges félelemmel pillantott fel, mint mindig
midőn levelek érkeztek.

— Mama, nincs semmi baj, — mondá
Rozamond vidáman. Semmi támadás, szidás,
sem parancs, hogy rögtön visszamenjünk és
ő sem jön ide közibünk mint a farkas a
nyáj közé, tehát legyen nyugodt.

— Örülök, hogy ilyen hosszas ideig
meg volt engede, hogy itt maradjunk, —
mormogá az anyja. Ez a hely oly csendes.

— És ha elgondoljuk, hogy minden
pillanatban rendeletet kaphatunk az indu-
lásra! Ez borzasztó! Nem csodálom, hogy
mama folytonosan emésztje magát.

— És aztán rögtön kellene indulnotok?
— kérde Alma csodálkozva.

— Tudod édesem, ha a férjem azt
izenné, hogy — kezdé Charringtonné kéréző
hangon, de a Rozamond gunyos hangja meg-
állította.

— Természetes hogy mennék! Alma,
te nem üsmersed az anyámat, Ő nem önálló
a lelke sem az övé, még kevésbé az akarata.
En azt hiszem, hogy ha C. ur az ő különös
nyers parancsoló hangján azt mondaná neki
„Halj meg!” ő rögtön meghalna!

— Édesem, ne beszélj a halálról, —
kezdé az anyja idegesen.

De Rozamond csak nevetett.

— Mama, én azt kívánom, hogy bár
ő halna meg. Ezt nem rosszabb megmondani
mint elgondolni, — nem de? Ha meg talál

halni, az a szándékunk, hogy a lapokba kül-
dött tudósításokba oda tétetem, hogy „spe-
cialis kíváncsra.”

De ime Alma mint rendes most is el-
szőnyűködve néz reám. Édesem kielégítő a
levedel? Hogy tudnak nálad nélkül boldo-
gulni?

— Azt gondolom, hogy elég jól. Ted,
azt mondja, hogy szakácsnői minőségemben
érezik leginkább a hiányomat.

Azt írja, hogy ha valamelyik a távol-
létem alatt meghal, az lesz a szívére írva,
— hogy a rossz és „hideg étel” miatt puszt-
ult el.

— Délután Aldeason Guy lesütött fő-
vel, puskáját a karja alatt tartva csendesen
ballagott az Auchnacraig közelében lévő
uton.

Egész nap rekkendő hőség volt, ő azt
gondolta, hogy a nöket itten is oly bágyadt
állapotban találja, mint azok voltak, a kiket
most elhagyott és meglepetve állt meg midőn
vidám hangok érinték a fülét. Arca kiderült
a mint hallgatózott és aztán pillanatnyi ha-
bozás után megfordult, s a hang irányában
a fák közé ment.

Bajos nyírfák és élénk színti egerfaktól
elrejtve, — a szemvikító fehér országot után
hűvösnek látszó és csalogató kis zöld liget
volt ottan. Alma a hátát egy vén fatörzshöz
támasztva a gyepen ült, Conn szemeit a leány
arcára függesztve a lábainál volt elnyulva.
Alma fehérbe volt öltözve, aranyos haja ki-
bontva, s a két arcáját gyenge pir borította.
Guy azt gondolta, hogy sohasem látta még
ily igéző szépné.

— Conn, már bevégeztem, és nem mon-
dok többet, mondá Alma, a mint Guy köze-
ledett. Te megcsaltál engem, ide csalogattál,
hogy a fák hűs árnyéka alatt pihenjünk és
aztán nem hagytál békét és legalább két óra
hosszat mesélnem kellett.

Ez nagyon fáradságos munka és nincs
kedvem többet mondani; mesélés helyett aludni
fogok.

— Megengedi, hogy én is ide jöjyek és
aludjak? kérde Guy.

Conn kitörő örömmel fogadta, de Alma
felállott, a haját kezdte rendbehozni és a ru-
háját kirázní.

— Ne menjen el! kéréle Guy. Ha el-
megy, gyűlölni fogom magamat, a miért meg-
zavartam. Nem azért jöttem ide, hogy elű-
zem és rögtön elmegyek, — ha nem ül le
ismét.

— Nem tudom, hogy hány óra, — vi-
szonza Alma habozva. — A néni bizonyosan
teázni kíván.

— Még nem; még nem jár oly későre
az idő, mondá Guy. Engedje, hogy egy kissé
hosszasabban maradjak itten.

Alma ismét leült, ámbár egy kissé vo-
nakodva és Guy rögtön beszélni kezdett, —
hogy Almát az udvariasság ott tartsa, ha a
hajlandóság nem tenné azt.

A „kissé hosszabb” idő egy órára nyult
és Guy még mindig beszélt, — mialatt a lég-
mind hűvösebb lett, s a szunyogok kijöttek
rejték helyükből s a méhek álmosan zum-
mogtak a virágok között.

Conn otthagytá őket, s a mese helyett
a vizpartján tilos mulatságban keresett kár-
pótást.

Nem először történt, hogy Alma e mű-
velt mely hang és egy olyan életnek az el-
beszélése által, — mely annyira különbözött
azoktól, melyekkel ő érintkezésbe jött, — le
volt igéző és elbűvölve.

Ő még a saját szívének sem üsmerte
volna be, hogy látogatásában éppen ezek a
beszélgetések voltak a legkedvesebb és legél-
vezetesebb események.

(Folytatása következik.)

— Az orvosbárá, mely február hó 4-én lesz a nemzeti színházban, a rendezőség buzgón készülődik. A tánczenekar már készen vannak és bizonyára kellemes meglepetést fognak előidézni. Mint a rendezőség ma d. e. hivatalosan tudósított minket az előjegyzett jegyeket naponként reggel 7—10 óráig és d. u. 4—5 óráig lehet a Purjesz-klinikán Sehandl Emil bálelnöknél kiváltani.

— **Táncmulatság.** Tegnap vasárnap este az izr. nőegylet javára szépen sikerült táncestélyt rendeztek a Nagy Gábor központi szállodájának emeleti termében. A táncmulatságon sokan voltak jelen s ez a mulatság minden tekintetben jól sikerült.

— **Böhm Károlyról,** kiről legutóbb is közöltük, hogy a dr. Szász Béla nyugdíjaztatásával a kolozsvári egyetemen megfűszerezett bölcsészeti tanszékére már legközelebb ki fogják nevezni az Egyetértés most a következőket írja: Örvendetesben alig lehetett volna meg benyújtani a kultuszminisztériumból érkező intézkedés, mint meglepett Böhm kitüntetésének híre. Böhm, mint modani szokták, nem volt tourban, nem kereste a fakultások kegyeit, nem járta az előszobákat, de harminc év óta dolgozik szakadatlanul a filozófiai irodalom mezéjén. Nagyon örvendetes dolog az, hogy kultuszminisztérium tudomást vesznek ilyen munkásságról és oda, arra a helyre, az egyetemi katedrára állítják a derék munkást, a hova való. Igaz, meleg tétőzetünket küldjük annak, a ki ezt az intézkedést kultuszminisztériumban szóba hozta Wlassicsnak, hogy bátorsága volt az intézkedést meg is tenni. Az Egyetértés dícséretét midőn akceptáljuk csupán csak azt jegyezzük meg, hogy a meghívásokat nem a minisztériumnak kell eszközölni, hanem azt az illető egyetem szokta megtenni, mert a minisztérium sem nem ki nevez, sem nem meghív, hanem az egyetem szokott kijelölni és a minisztérium csak feltejesztést tesz a királyhoz a kinevezésre vonatkozólag.

— A kolozsvári izr. hitközség f. évi január hó 26-án 5 darab 100—100 forintos kölcsöntörvényt soroltatott ki a kisorsolt kötvények a következők: 41, 25, 92, 97 és 100.

— **Közügyes.** Kolozsvár sz. kir. város törvényhatósági bizottsága 1896. évi január hó 30-án (csütörtökön) és esetleg folytatásul a 30-ik napokon, mindenkori délután 3 órakor a városház nagytermében tartandó rendes közgyűlést tart. Főbb tárgyai lesznek: A főkapitány válasza, br. Feilitzsch Arthur városi bizottsági tag által mult év december hó 30-án tartott rendes közgyűlésen a belkőszép-utca tűzvédelmi alkalmával a rendőrség részéről tapasztalt mulasztások tárgyában hozza intézett interpellációira. A város házi pénztárának s ezzel kapcsolatban a városi tisztviselői nyugdíj-alapnak és a köztetető-alapnak 1896-dik évre számvetéssel összeállított költségvetési előirányzata szakbizottsági s tanácsai javaslattal. A m. kir. államvasutak szivattyúházának és a hozzájáruló utnak létesítéséhez szükséges terület átengedése, névszervint szavazással és általános szótöbbséggel. Roskovics Ignác festőművész nyilatkozata az „Unió” kép eladása tárgyában, szakbizottsági s tanácsai javaslattal. A kolozsvári orsz. történelmi emlékei múzeum-egyesület 1892—94. évi számadásainak vizsgálatáról s ezzel kapcsolatban ugyanazon időre évi 200 frt segély kiutalása iránt beadott kérés tárgyában, szakbizottsági s tanácsai javaslattal. A túzóltó kongresszus költségveiről kiállított számadás vizsgálatáról. A városi alkaptányok kérés a színházi hivatalos rendőri felügyelet díjazása tárgyában, szakbizottsági s tanácsai javaslattal.

— A mezőgazdasági bank és takarékpénztár rész. társ. f. hó 25-én délután tartotta meg évi rendes közgyűlését. Ferencz Gyula vezérigazgatót felolvasásán az igazgatóság évi jelentését abban az intézet életképtetéséről és minden üzletágban elért fokozatos fejlődéséről adott számot. Mintán Merza Lajos a részvényesek nevében köszönetet mondott a vezérigazgató az igazgatóság és intézeti ügyész sikerűs munkálkodásáért a felügyelő választások ejtetek meg. Felügyelő bizottsági tagokul egyhangulag megválasztatták Sándor József, dr. Farkas Géza, Merza Lajos, és Mihály László. A szép számmal jelen volt részvényeseknek Péterfi Zsigmond, közgyűlési elnök köszöntö meg az érdeklődést. A gyűlés az elnök s az újonnan választott tagok életével oszlott szét.

— **A nagyenyedi Bethlen-főiskola** ifjúsága olvasó cylete és könyvtára javára br. Radák Ádámé sz. Lázár Olga grófnő lady patronessége, gr. Bethlen Sándor, dr. Boér Jenő, Szász József, Szilágyi Farkas védnöksége alatt 1896. évi február hó 8-án a régi városháza nagy termében zártkörű táncestélyt rendez. A rendező bizottság élén Jancsó Sándor bálelnök áll.

— **Gyászhr.** Sepsi-Besenyői Bőjtő Mózses m. k. honvédszázados, kezelőtiszt munkás életének 52-ik, boldog házasságának 28-ik évében, folyó hó 29-án d. u. 1 órakor hosszas szenvedés után Kolozsvárt megszűnt élni.

— **Dulánszky Nándor meghalt.** Dulánszky Nándor pécsi latin szertartású katolikus püspök hosszas szenvedés után elhunyt. Az elhunyt főpásztor életrajzi adatait a következőkben ismertettük: Született Esztergomban, 1829 év október 15-én. Középiskolai tanulmányait a budai főgimnáziumban végezte, az esztergomi érseki megye papnövédsége közé vétette fel magát. Pozsonyban és Nagyszombatban a bölcsészeti

tanfolyamot hallgatta, a theologiai tanfolyamra pedig a bécsi Pazmaneumba küldték. — 1885 aug. 7. pappá szenteltetvén, rövid ideig mint ó budai lelkész működött, onnan azonban csakhamar meghívott a Szent Ágostonról nevezett papnövédsébe Bécsbe, ahol az egyetemen hittudóri oklevelet nyert. Ezután 3 éven át mint Pest belvárosi segédlelkész működött, azután tanulmányi felügyelő lett az esztergomi, 1860-tól a pesti központi papnevelő intézetben s mint ilyen az egyetemi hittan karánál helyettes tanár, ahol 1862-ben mint osztálytanácsost a vallás és közoktatási minisztériumba hívták 1873-ban esztergomi kanonokká s egyszersmind stúmegi apáttá, 1874-ben püspökké választották, 1875 jun. 11-én Székesfehérvárra 1877-ben pécsi megye püspökké nevezték ki. 1880-ban val. belső titkos tanácsos lett, 1882-ben a Ferencz József rend nagy keresztjét kapta. Irodalmilag is ismert a neve a mennyiben 1868—69-ig a Religiót szerkesztette. Ezenkívül Dogmatikát is írt latin nyelven. A politikai életben kevés szerepet játszott. Pap volt első sorban és mindenekfelett. Az egyházpolitikai küzdelmekben sem veti aktív részt s azokhoz a főpárokhoz csatlakozott, a kik a béke jelszavát bangoztatták. Halála felett egyházmegyéjében és országáért is általános a részvétel.

— **Egy színház égése.** A jekaterinodlasi színház égéséről már több ízben megemlékeztünk, de a borzasztó tűzvész részleteiről még csak most nyertünk kimerítő tudósítást. A színházat egy vasárnapi matiné alkalmával a közönség zsufolással megtöltötte midőn hirtelen tűzi lármá támadt. Tényleg tűz keletkezett a színpadon és több díszlet égni kezdett. A nézők vad futásban igyekeztek a kijáráshoz jutni, miközben több ember agyonszorították. A tolongás oly borzasztó volt, hogy több embernek karjai leszakadtak. Husz percz alatt az egész színház elhamvadt. A halottak számát legalább is 150-re becsülik, bár eddig csak 73-at sikerült a romok alatt megtalálni. Több holttest teljesen sértelet, úgy, hogy az orvosok ezeknél inkább az ijedség következtében beállt szívzselhűdést tételezik fel. A páholyok bérlei ugyiszlán mind kiszabadultak, míg a felső karzatokról a lángok rohamos terjedése folytán alig menekülhetett valaki. Az orosz császár távirati tudósítást kért a szerencsétlenségről és 10,000 rubelt küldött a hátramaradtak szükségének enyhítésére.

— **A szerelem ereje.** Érdekes aktus színhelye volt csütörtökön a nagyváradi zsidó hitközség Cziou temploma. Egy róm. kath. leány tért át az izralita hitre. Az áttérés főindoka — a szerelem volt. A Kohner testvér házában volt évek óta nevelőnő Engel Erzsébet, itt szerette meg aráját, Hilerer Lipót, ki Kohnerék birtokán mint gazdatiszt fungált. Hosszu idő óta tart a szerelmi viszony s a leány, hogy jelöltje iránt érzett nagy szerelmét fényesen dokumentálja, határozta el a zsidó hitre térést.

— **Politikai affaire.** Sima Ferencz országgyűlési képviselő a képviselőházban csütörtökön elmondott beszédéből kifolyólag közte és Vadnay Andor csongrádi főispán közt éles szóváltás folyt le a képviselőház folyosóján, minek következtében Sima Ferencz, Babó Emil és Deáky Zoltán képviselők által provokáltatta Vadnay főispánt, ki a maga részéről Dániel Gáborné és Fekete Mártont nevezte meg segédekül.

— **Gyilkos suhanca.** A Debrecen-től félórnyira fekvő Balmaz-Ujváros lakosságát — mint nekünk távirják — szenzációs gyilkosság tartja izgatottságban. Strik András, huszonnégy éves suhanca a legkegyetlenebb módon megölte mostoha anyját, mert bántotta az, hogy teljesen uralkodott öreg apján s hogy házasságkötésével bányát, Jánost, elzavarta a házától. Tegnapelőtt korán reggel mostohájával elindult szánkán Debrecenbe, miközben vitatkozni kezdtek. Strik erre a szalma közé rejtett kavicstörő kalapáccsal nyolcz ütést mért anyja fejére, úgy hogy a szó teljes értelmében szétzuza. A gyilkos ezután a szánával visszafordult és került uton az újárósi szőlőskertek alá hajtatott, ott halott anyjáról lehuzott minden ruhát, a holttestet az árokba dobta, majd a szánkával János bátyjához hajtatott, a hól elrejtette a véres ruhát. Aztán Debrecenbe hajtatott, hol mindent megvásárolt, a mit az anyja venni akart és visszatért Ujvárosra, a hol sógoráné már ráakadt a véres ruhákra. A csendőrök a visszaérkező fiut elfogták és Debrecenbe hozták az ügyesség börtönébe, a hól a gyilkos ma délután töredelmes vallomást tett.

— **Az izsó-pallagi pópa.** Lippáról írják nekünk: Nagy bűnhalm az, a melyet az izsó-pallagi gör. kel. egyház hívei az ő papjukról felsorolnak és a melyekért illetékes forrúltól elégtételt kérnek. Minden panasz mellékelte okiratok és tanuallomás által van igazolva. A panasziratokban vannak dolgok, melyeket nem is lehet reprodukálni. Így Karácsonyi József izsó-pallagi állami tanító elődjai, hogy 1892. évben Popovics Emil lelkész egy kőaljai leánygyermeket részeg fővel fia gyanánt keresztelt meg. Több ízben temetett részen és a z 1895-96. évben mindössze kétszer jelent meg vallástánítás. Egy vasárnapi napon Vercsorogról hazajövet, fegyverrel vállán ment a templomba és 're szeg állapotban fogott az istentisztelethez. Egy egész csapat ember vallomása szerint a közelmult napok egyikén Kucker Adolf ot-tani kereskedőt lövéssel fenyegette, de Tyirla Georg uradalmi özös és egy éjjeli óra fey-vert elvették tőle és a tisztelőndó urat a

csendőrök kísérték haza. A községi bíró is mellékelte a panaszíratához egy erkölcsi bizonyítványt a lelkészről. Ebben el van mondva hogy Popovics Emil botrányos életű, folyton részegkedő, erkölcsrontó egyéninek viselkedése a vallásos és erkölcsös életre káros hatással van, továbbá, hogy a különben is szerelmes természetű pap Morzsán Márton szeg feleségét házasságtörésre csábította, a miért az asszony testvérei el is páholták és végre, hogy az izsó-pallagi leányokat egyszerűen megbabonázza.

— **A királyné Cap-Martinben.** A királyné immár harmadizban tölti Cap-Martinben a tétet. A „Figaro” ma érkezett száma részletes leírást közöl a királyné életmódjáról; a cikkből átvesszük a következőket: A királyné minden nap már fél hat órakor felkel. Megfürdik, azután sétálni megy és csak nyolcz óra felé tér vissza. Ekkor reggelizik. A reggeli egy csésze kávé, tej vagy csokoládéból és egy nagy darab sült husból áll. Tíz órakor a királyné egy csésze levest eszik, a mit négy kiló marhahusból főznek. Ezzel azután az étkezésnek vége van egész napra. A királyné újból sétálni megy, délután hat órakor visszatér a sétáló, átlózik és újra sétál, de most már csak a szálloda elköltöztetett kertjében, egészen kilenc óráig, a mikor nyugodni tér. A királyné általában feketébe öltöztet jár. Páradhatatlan gyalogló és a környék minden részét ismeri. Különösen gyakran sétál a Roquebrune faluska felé vezető uton, máskor pedig besétál Monte-Carloba, hogy ott egy dívasot ékezhelyiségben megugronázzon. — Sétálában egy görög diák kíséri — minden évben más és más — a kinek az a kötelessége, hogy a séta alatt görög nyelven beszélgesse a királynével, hazaérve pedig, görög könyvekből olvasson fel neki.

— **Utcai forgalom Londonban.** Nemrég kiadott statisztika szerint 12 lóvasúttársaság van Londonban, melyek évenként 225,263,000 utast szállítanak. A lóvasutakon kívül 2130,25,573 ló által vonatott társasokocija van az angol fővárosnak. Ez omnibuszok óránkint átlagos nyolcz kilométernyi sebességgel mozognak öt krajcárért két kilométernyi távolságra viszik az embert. Az omnibuszok, melyek sokkal nagyobb kedveltségnek örvendenek, mint a lóvasutak évenként 326 millió utast szállítanak. A londoni utazók forgalmáról fogalmat nyújt az az adat hogy óránként 800 omnibusz megy el a „Mansion House” előtt. A londoni lóvasut és omnibusz társaságok egyike nyolcezer anyyi utast szállított félv alatt, mint London egész lakossága.

— **Váltót nyelt.** Mulatságos eset történt a napokban Csáktornáyn, mely nagyon is emlékeztet a „Három testőr” Kozinszky-jára, aki, hogy a Riadó szerkesztőjét a hajból kimentesse, az őt kompromittáló egyik levelet lenyelte. Dadi-s Ferencz novákovcezi parasztemben is hasonló eseketett, csak hogy nem lovagiaságból, s nem másnak ekevedt, hanem azért, hogy a maga bőrét megmentse. Mert nem levelet, hanem váltót semmisített meg ily módon, melyet 300 koronáról kiáltluta a Csáktorna-vidéki-takarekpénztárnál mutatott be, de ahol rögtön megismerték, hogy hamisított váltóval van dolguk. Legkomikusabb a dologban az hogy a váltót az atyafi a csendőr jelenlétében nyelte le, felhasználván az alkalmas pillanatot, midőn az félrefordult. Dudas lefotóztatva a nakani-zsai törvényszék börtönében til amelynek nemrég hat hónapig volt vendége, ugyancsak váltóhamisítás miatt elítélve.

— **Melyik a legjobb asszony.** Mire szánja rá magát egy 34 éves férfi, a ki kétségbe van a felett, hogy egy 30, vagy egy 20 éves nővel lesz-e boldogabb? Ezt a kérdést egy newyorki lap vetette fel és a legtöbb válasz erre az volt, hogy a harmincz éves túlhaladott férfi az esetben választ szerencsésen, ha oly leányt vesz el feleségül, a ki korára nézve közel áll hozzá, — nem pedig azt a ki 10—15 évvel fiatalabb nálánál. A legtöbb nő azonban úgy nyilatkozott hogy erre csak igen kevés férfi szánja rá magát, mitután egy hozzájuk közel álló koru nő nem tudja őket állandóan lekötöni. Mások egy vélekedtek, hogy egy fiatal, kedves asszonyka inkább illik hozzájuk, kivált a jobb anyagi viszonyok közt élőkhez.

A munkásosztályban az egyenlő kor jobb, mert a munkásoknak társnőre, háziaszonyra van szükségük, nem pedig fiatal leányra, a ki mindig „sétálni” akar. Egy hölgy azt írta, hogy 30 éves férfi 30 éves asszonyt vegyen el, nem pedig 30 éves vén leányt, kivált, ha az emancipált is. Egy ur, úgy vélekedett, hogy a hasonló koru nőnek igen érett nézetei és szokásai vannak és nem fog a férjhez alkalmazkodni; csak azért megy férjhez, hogy hoppn ne maradjon. Boldog házasság soha sem lesz ilyenből. Egy másik vélemény így szól: „Egy 25 éves asszony elég fiatal egy 30 éven felüli férj mellett, de elég vén is az 50 éven még innen levő férjhez.”

— **A férj becsülete.** Furcsa házasságtörési drámában itélkezett a perigordi esküdőbíró. A férj megölte a felesége kedvesét, mert ez nem akarta magát kötelezni bizonyos öszegnek megfizetésére.

— Adj legalább minden negyfelében ötven frankot, — szolt Chevallier hanteforti kérés a csábítóhoz, aki mostohafivére volt, — és ha nincsen pénz, hát adj 50 frank ára szénát, zabot, amit akarsz.

Dg Chapelle különben is ráunt már a viszonyra és nem is akarta magát állandó szolgáltatására kötelezni, hát vonakodott teljesíteni Chevallier föltételeit. Az asszonyt is felbőszítette ez a fukarság és kibéltlye férjével, együtt törték Chapelle életére. Reálestek a majorja közelében; az asszony összeszurkálta, a férj pedig szíven lötte, Chapelle összerogyott és — hat gyermek árván maradt. A bíróság előtt a házastársnak egymás ellen

tanuskodtak; a férj az asszonyra fogta hogy meg akarta bosszulni a rajta elkövetett szégyent, az asszony azt állította, hogy a férje kényszerítette, hogy kövesse és segítsen neki. A bíróság az asszonyt fölmentette, a férjet pedig élethossziglani kényszermunkára ítélte.

— **Gyermekéskészítés.** — Miért van már neked ősz hajad, anyuskám? — kérdi — Mimike az anyjától. — Mer te oly rossz vagy és sok bánatot okozol anyádnak.

— Ig-n? No' akkor te még több bánatot okoztál a mamádnak, mert a nagy-mama haja egészen fehér.

Közönség köréből.*)

Hová építsék az országos kórházat?

Mint jó forrásból értesültünk az országos kórház építéstudja valahára a megoldás felé közeledik. Az illetékes körök most fognak dönteni a fölött, hogy az új kórház a szén utcában — Kolozsvár legegészségesebb helyén — a már kiépült orvosi egyetem közelében vagy a város másik részében, a Tren-esin-térről kiinduló feleki-ut mellett épüljön, s e döntés alapján — mint halljuk — az fog szolgálni, hogy a szükséges telek hol szerezhető meg olcsóbban.

A ki csak parányi figyelemre méltatja ez ügyet beláthatja, hogy csak az első eset lehetséges. Ugyanis az, hogy orvosi egyetem csak kórház közelében lehet azt hiszik vita tárgyat nem képezheti; mit az is elvitázhatlanul bizonyít, hogy Európa összes orvosi egyetemei kórházzal vannak összekapcsolva. Hisz az el sem képzelhető, hogy az elméleti előadások a jelmelegi helyiségekben tartassanak, a gyakorlati előadásokra pedig a tanárok és hallgatók 20—25 percet igénylő ut megtétele után jutassanak el.

Ha tehát a kórházat a feleki ut mellett, létesítenék úgy az orvosi egyetem részére is ott lennének új épületek építendő s a gyönyörű fekvésnél fogva Európában páratlan egyetemi épületekbe beépített sok száz-ezer forint sárba dobott pénze volna.

Most ugyan a különleges hivatásnak megfelelő módon épített épületek mily más célra lennének használhatóak? — Ezt tekintetbe véve még az esetben is a jelenlegi orvosi egyetemi épületek közelében lenne a kórház létesítendő ha a feleki ut mellett a tulajdonosok ingyen engednék át telkeiket, a mi pedig alig következhetik be.

A jelenlegi orvosi egyetem közelében megvásárlandó telek egész ára is csekély az újon létesítendő egyetemi épületek költségei mellett, annyi ellenében több a két helyen megszerzendő telek árkülönbsége. Reméljük különben, hogy az illetékes körök minden magán érdek mellőzésével a közérdeknek egyedül megfelelő megoldást fogják választani.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti táviratai.)

Országgyűlés.

Budapest, jan. 27.

A képviselőház mai ülésén is szönyegen volt a viczinális vasút-építés koncepcsiójával Miklós Gyula által elkövetett visszaélés ügye.

Hermann Ottó a Csáky Albin gr., volt miniszter indítványát megtoldotta.

Azt indítványozza, hogy ne csak vasuti koncepcsiókat, de **semmiféle állami bérletet** közhivatalnokok, képviselők ne kapjanak.

Bartha Miklós képviselő szoltott ezután a javaslatához.

Szerinte Csáky Albin gr. indítványa megbélyegzi a képviselőket és a közhivatalnokokat a nélkül, hogy a tervezett cél el lenne érve.

A Csáky javaslata a **bűnösöket futni engedi.**

Beszéde végén határozati javaslatot nyújtott be pártja nevében.

A javaslat azt proponálja, hogy az eddigi vasuti koncepcsiókat, melyeket **képviselők**, vagy **közhivatalnokok** kaptak, **vizgáltassanak** meg egy 15 tagu parlamenti bizottság által.

Együttal jövőre minden koncepcsió **ellenőriztesse.**

Zajos tetszés a baloldalon.

Csáky Albin gr. kijelenti, hogy ő senkit sem akart gyanúsítani.

Indítványával azt célozta, hogy a meggyanúsított főispánoktól elakarja háritatni a gyanut.

Tetszés jobbfelől.

Szacsray Sándor felszólalásában Bartha Miklóst és Herman Ottót pártolta.

Polonyi Géza polemizált ezután nagy sikerrel Perczel belügyminiszterrel.

*) E rovat alatti közleményekért a felelősség a beküldött illeti. Szerk.

Apponyi Albert gról különösen a főispánok befolyását a választásokra kifogásolta.

Pázmándy Radó Kálmán koncepcsióját hozta fel, melynél Radó szép sum-mát nyert.

Erre Andrassy Gyula gr. és Szájbely Gyula képviselő védelmezték Radót.

Pázmándy azonban védte álláspontját, sőt azt is bebizonyította, hogy a nyitrai választás után a szentágotai bérletet, Sulyovszky, a választási elnök kapta.

Wlassics kultuszminiszter ezt elismerte, de tagadja, hogy ebben presionálták volna. Az iratokat kész bemutatni.

Holnap a leleplezéseket folytatják.

Miklós Gyula bukása.

Miskolc, jan. 27.

Miklós Gyula lemondása nemjött ugyan váratlanul, mert napok óta suttogták, hogy napjai megvannak számlálva, mégis a legnagyobb izgatottsággal tárgyalják minden felé az országos botrányra fejlődött ügyet. Az utcán, a kávéházakban, klubokban kizárólag ezt az ügyet pertraktálják. A Szabadság külön kiadásban jelent meg, az újságáros üzletek valóságos ostromnak vannak kitéve. A fővárosi lapok per longum et latum közölték az ominózus bodavölgyi vasutügyét. De egyik sem közölte, mennyivel járultak az egyes községek a vasut-törzsrészvény tőkéhez, a mi pedig szintén érdekes adalék. A két megye és 45 község a kimutatás szerint a vasuti tőkéhez 236,750 frttal járult.

A Nemzeti Kaszinó közgyűlése.

Budapest, jan. 27.

Tegnap vasárnap tartotta évi közgyűlését a Nemzeti Kaszinó. Elnökké egyhangulag Szilágyi Józsefet, a főrendiház elnökét választvén meg, a közgyűlés elhatározta, hogy a kaszinó a **nemzet ezredéves ünnepe alkalmából örök alapítvány képen tízezer frtot ad kulturális célokra.** A Széchenyi-lakoma az idén február 2-án lesz. A szokásos emlékbeszédet, a Széchenyi serleggel Vay Béla báró, a főrendiház alelnöke fogja tartani.

Magyar hírlapírók szövetsége.

Buda, est. jan. 27.

A vidéki hírlapíróknak december 8-án a fővárosban tartott értekezletéből kiküldött bizottság tegnap tartotta ülését az „Othon”-ban Horváth Gyula orsz. képviselő és Hindy Árpád kolozsvári lapszerkesztő elnökletével. Horváth Gyula megnyitott beszédében elmondta, hogy miként völi helyesnek a hírlapíró-szövetség és segítő egyesület megalakítását. Indítványozza, hogy a szövetségnek csak az lehessen tagja, a ki legalább két éven át fix fizetéssel bíró hivatásos újságíróként működött valamely lap szerkesztőségében. Ezenkívül a szövetséget választmánya esetleg felmerülő esetekben dönthessen arról, hogy valamely tagja nem cselekedett-e a hírlapíró tisztességgel meg nem egyező dolgot. Visszaélések esetén kizárhatja a szövetségből a hírlapírói címre méltatlan elemeket, viszont erkölcsi védelmet is nyújthat tagjainak a bántó és sokszor gyalázó támadásokkal szemben. Szövetségszorgatási céljait tagsági díjak befektetésével és társadalmi uton indítandó akció útján lehetne előlni. A szövetség segélyezné a saját hibájuk nélkül támogatásra szoruló hírlapírókat. Többek hozzászólása után a bizottság elhatározta, hogy a szövetség és segélyegyesület alapszabályait Horváth Gyula javaslata szerint közelebb elkészíti és akkor az összes fővárosi és vidéki hírlapírókat alakuló gyűlésre hívja össze. A vidéki hírlapszerkesztőkhöz felhívás megy, hogy a szövetség céljaira még a tél folyamán rendezzenek jótékony célú hangversenyeket, multságokat stb. A hírlapíró szövetség javára jövő hó folyamán a m. kir. operaházban is lesz jótékony célú előadás.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY,

H I R D E T É S E K.

Sz. 1183—1896. tan.

56. (1—1)

Árlejtési hirdetmény.

Kolozsvár sz. kir. város összes hivatalainál az 1896-ik évre szükségeltető, s mintegy 1500 frt értéket meghaladó papír és írószerek beszerzése czéljából felhívjuk mindazokat, kik ezt a szükségletet a város részére szállítani óhajtják, hogy miután a korábban már 23438—1895. tan. sz. alatt közzétett árlejtési hirdetmény következtében beérkezett ajánlatok közül tanácsunk egyet sem fogadott el, zárt ajánlataikat 150 forint bánatpénzzel együtt folyó évi február hó 10-én délután 5 óráig a tanács iktató hivatalába adják be.

Az ajánlat borítékán az ajánlattevő neve és a bánatpénz pontosan jelendő.

A papír és írószerek-minták s az egyes cikkek mennyiségének kimutatása a főjegyzői irodában (tanácsház, I-ső emelet, 8. számú ajtó) megtekinthetők. Tanács fenntartja magának a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok közül választhasson, vagy pedig új árlejtést tarthasson.

Kolozsvár szab. kir. város Tanácsának 1896. évi január hó 21-én tartott üléséből.

Albach Géza s. k.,
polgármester.

Haszonbéri hirdetés.

Kolozsmegye Bonczhida községben
a Szamos vizén

két vizimalom
6-6 kövű
haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni e tárgyban gróf Bánffy György tulajdonos megbízottja: Gajzágó Antal ügyvéddel Kolozsvárt, belmagyar-utca 5. sz. alatt. 57. (1—3)

Vetőmag árleszállítás.

Leveleinkben közölt árainkat

lóhere- és luczerna-magnál
10 forinttal,
répa-magnál 6 forintért
leszállítjuk 100 kilónként.

GRÓF TELEKI ÁRVÉD
drassói uradalma, u. p. Koneza. 52. (2—2)

BÁRÓ BÁNFFY JENŐ

karácsonyfalvi birtoka (Alsó-Fehérmegeében)

vasúti állomás mellett,

melynek terjedelme 3000 kat. hold,

1896. évi április hó 1-én kezdődőleg

bérbe adatik.

Mindenmü felvilágosítással szolgál: Báró BANFFY

JENŐ M.-Szt.-Királyt, u. p. N.-Enyed. 43. (2—3)

Eladó tenyész-kanok.

Alulírott nál

eredeti görbedi, fajkeresztelési czélokra elősmert alkalmas erős csontozatu, szilárd természetű, kitűnő, kitarbó, hízó képességű

50 darab 1 éves tenyész-kan sertés

eladó

Görbeden, vasúti állomás Szalonta, u. p. Tenke:

Györffy László földbirtokosnál.

48. (2—3)

Az 1896. ezredéves kiállítás alkalmából az államtól engedélyezett

II. Magyar Osztály-Sorsjáték.

Kibocsátás: 120,000 sorsjegy 45,007 három osztályba osztott nyereménnyel és egy jutalomdíjjal.

I. osztály			II. osztály			III. osztály		
1896. február 6—8-ig.			1896. márczius 11—14-ig.			1896. május 12—28-ig.		
Árak az I. osztályra:			Teljes sorsjegyek árai (mindhárom osztályra érvényes):					
1 egész	1 fél	1 tízed	1 huszad sorsjegy	1 egész	1 fél	1 tízed	1 huszad sorsjegy	
20.—	10.—	2.—	1.— forint.	60.—	30.—	6.—	3.— forint.	

A nyeremények teljes adó- és illetékmentességet élveznek és minden levonás nélkül fizettetnek ki: a huzások az állami hatóságok felügyelete alatt állanak és egy kir. közjegyző jelenlétében ejtetnek meg.
Miköz a sorsolási tervezetet főtebbiekben közzé tesszük, egyben köztudomásra hozzuk, hogy a sorsjegyek mátlól fogva a falragaszokon jelzett elárusítók-nál a fenti eredeti árakon kaphatók.
Budapest, 1895. december 24.

Magyar Osztály-Sorsjáték Igazgatóság.

Minden 3-ik
sorsjegy nyer.

Még soha nem létezett nyereményesélyeket
nyújt az államilag engedélyezett

Minden 3-ik
sorsjegy nyer.

II. Magyar Osztály-Sorsjáték

45.007 három osztályba osztott pénznyeremény 9.200,000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény a **EGY MILLIÓ** korona.

Az I. osztály huzása			A II. osztály huzása			A III. osztály huzása		
1896. február 5—8-ig.			1896. márczius 11—14-ig.			1896. május 12—28-ig.		
NYEREMÉNYTERVEZET:			NYEREMÉNYTERVEZET:			NYEREMÉNYTERVEZET:		
Nyeremény	korona	korona	Nyeremény	korona	korona	Nyeremény	korona	korona
1 á	80000	80000	1 á	100000	100000	1 jutalomdíj	600000	600000
1 "	60000	60000	1 "	60000	60000	1 á	400000	400000
1 "	40000	40000	1 "	40000	40000	1 "	300000	300000
1 "	30000	30000	1 "	30000	30000	1 "	200000	200000
1 "	20000	20000	1 "	20000	20000	1 "	100000	100000
1 "	15000	15000	1 "	15000	15000	2 "	40000	80000
1 "	10000	10000	1 "	10000	10000	5 "	20000	40000
2 "	8000	16000	2 "	8000	16000	10 "	10000	50000
8 "	4000	32000	8 "	4000	32000	34 "	8000	80000
10 "	2000	20000	10 "	2000	20000	100 "	6000	204000
13 "	1000	13000	13 "	1000	13000	200 "	2000	200000
100 "	400	40000	100 "	400	40000	1000 "	1000	200000
860 "	200	172000	860 "	200	172000	2650 "	200	530000
9000 "	80	720000	9000 "	120	1080000	22000 "	150	3300000
10000 nyeremény összesen	1268000		10000 nyeremény összesen	1648000		25007 nyerem. és 1 jutalom	6284000	

Árak az I. osztályra:			Teljes sorsjegyek árai (mindhárom osztályra érvényes):		
$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$
20.—	10.—	2.—	60.—	30.—	6.—
		1.— forint.			3.— forint.

Ajánlja és szétküldi az összegnek előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel:

HEINTZE KÁROLY, Budapest, Szervita-tér 3.

Sürgőnycim:
Lottoheintze,
Budapest.

Biztonság szempontjából ajánlatos, hogy a sorsjegyeknek ajánlott levélben való küldése kíván-
tassék és a fenti eredeti árak mellett osztálysorsjegyeknél ajánlott levelek portója és nyereményjegyzék
díja fejében 25 kr. — teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig portó és 3 nyereményjegyzékért 50 kr.
küldendő be. 7. (4—5)

Sürgőnycim:
Lottoheintze,
Budapest.

Az I. magy. osztálysorsjáték alkalmával t. vevőim között a következő főnyereményeket osztottam ki: 400.000, 200.000, 100.000, 80.000, 50.000 koronásak stb.

UJDONSÁGOK

az őszi és téli évadra 1895—96.

Nouveauté Cheviot melé . . .	120 cm. széles, métere 65, 80 kr.
Heute Nouveauté coloré . . .	95 " " " 1 frt 05 kr.
Englisch Cheviot . . .	100 " " " 1 frt 15 kr.
Irland Cheviot . . .	120 " " " 1 frt 35 kr.
Cheviot uni, minden színben . . .	120 " " " 1 frt 20 kr.
Cheviot uni . . .	120 cm. széles, métere 1:55, 1:75, 1:95 kr.
Cheviot Diagonal uni . . .	120 cm. széles, métere 1 frt 70 kr.
Cheviot Crépe anglais . . .	120 " " " 1 frt 85 kr.
Kammgarn cordonné . . .	120 " " " 2 frt 20 kr.
Crépe Tricolette . . .	120 " " " 2 frt 10 kr.
Cheviot anglais dessiné . . .	120 " " " 2 frt 40 kr.
Haute Nouveauté Persienne dessiné . . .	120 " " " 2 frt 45 kr.
Velouréte pointu en soie . . .	120 " " " 3 frt 10 kr.
Nouveauté Persienne . . .	115 " " " 2 frt 40 kr.
Nouveauté Astrachan . . .	115 " " " 2 frt 80 kr.
Haute Nouveauté Persienne . . .	115 " " " 3 frt 50 kr.

Haute Nouveauté Kaukas . . .	115 cm. széles, métere 3 frt 10 kr.
Mohair-Crepon minden színben . . .	115 " " " 3 frt — kr.
Nouveauté rayé en soie . . .	120 " " " 2 frt 10 kr.
Haute Nouveauté carré noppé . . .	120 " " " 2 frt 20 kr.
Englisch Cheviot dessiné . . .	120 " " " 1 frt 45 kr.
Crépe Cheviot . . .	120 " " " 1 frt 40 kr.
Doppelbreite Modestoffe, métere 22, 32, 34, 48, 50, 58, 60, 65 kr. etc.	
Himalaya . . .	120 " " " 1 frt — kr.
Drap des Dames . . .	120 " " " — frt 82 kr.
Barchette és Flanelle cottons 24, 28, 32, 35, 40, 45, 48, 52, 55, 60 kr.	
Seidenstoffe a legjobb kivitelben 65, 85, 94, 96, 1 frt 15 kr.	
Nouveauté rayé Taffetas . . .	reine Seide per meter 1 frt 30 kr.
Pépita Nouveauté . . .	" " " 1 frt 20 kr.
Crépe Seide . . .	" " " 1 frt 80 kr.
Nouveauté Taffet rayé . . .	" " " 2 frt 30 kr.
Letztmoderne, prachtvolle Reinseidenstoffe per m. 2:50, 2:60, 3:20	

Vidékre minták készségeel bérmentve küldetnek.

D. LESSNER árúcsarnok BÉCS,

VI., Mariahilferstrasse Nr. 81—83, Esterhazygasse Nr. 30, 32, 34.

Souterrain, Parterre, Mezzanin, I. emelet.

729. (10—12)